

طنزی شیرین در فضایی آرام

مدتی است که سریال «ساختمان پزشکان» از شبکه 3 سیما پخش می‌شود و در این مدت توانسته مخاطبان زیادی را با خود همراه کند.

جام جم آنلاین: مدتی است که سریال #171 «ساختمان پزشکان» از شبکه 3 سیما پخش می‌شود و در این مدت توانسته مخاطبان زیادی را با خود همراه کند.

هوشنگ حریرچیان و پروین قائم‌مقامی نقش پدر و مادر شخصیت اصلی سریال یعنی نیما را به عهده دارند.

هوشنگ حریرچیان متولد 1311 در اصفهان است و سال‌هاست در زمینه بازیگری مشغول فعالیت است. پروین قائم‌مقامی نیز مدت زیادی نیست که پا به دنیای بازیگری گذاشته است. او مادر بهاره رهنماست.

قائم‌مقامی در سریال‌های مرد هزار چهره 1 و 2 و همچنین مسافران بازی کرده است. حضور این دو بازیگر در سریال ساختمان پزشکان باعث شد تا به سراغ این دو بازیگر برویم و با آنها به گفت‌وگو بنشینیم. صحبت‌مان را با حریرچیان آغاز کردیم که در این سریال نقش پدر نیما را بازی می‌کند.

در دوران جوانی شما خیلی دنیای هنر شناخته‌شده نبود و خیلی از والدین با ورود بچه‌هایشان به این عرصه مخالفت می‌کردند. این مساله در مورد شما چقدر صدق می‌کند؟

اتفاقاً در مورد من این مساله کاملاً فرق داشت، چرا که در یک خانواده هنرمند اصفهانی به دنیا آمدم و رشد کردم. من به تئاتر علاقه خاصی داشتم. حتی یادم هست من و خواهرم خودمان را به جای بازیگران تئاتر می‌گذاشتیم و شروع به گفتن دیالوگ‌های نمایشی که دیده بودیم، می‌کردیم. تا این که بالاخره برای بازی در تئاتر درخواست همکاری دادم و دی‌ماه 1326 بود که وارد تئاتر اصفهان شدم و برای اولین بار در تئاتر #171 «جاسوس هند» نقش یک کارآگاه را ایفا کردم و این کار بزرگ‌ترین اتفاق زندگی‌ام بود.

کار تصویری را از چه زمانی و چطور آغاز کردید؟

من اولین بار در برنامه تلویزیونی #171 «عکاس باشی» مقابل دوربین رفتم که یک سریال کوتاه بود و سپس سال 1351 در یک سریال 7 قسمتی با نام #171 «فاجعه کربلا» بازی کردم که برای شبکه یک سیما ساخته می‌شد. در این سریال نقش یزید بن معاویه را بازی می‌کردم. پس از انقلاب هم در سینما فعالیتیم را ادامه دادم و با کارگردان‌هایی چون مرحوم علی حاتمی، کمال تبریزی، بهمن فرمان‌آرا، مسعود کرامتی و... همکاری کردم.

در اکثر نقش‌هایتان طنز خاصی وجود دارد. این مساله چقدر برگرفته از شخصیت واقعی خودتان است؟

من به هیچ‌وجه آدم عبوسی نیستم و خنده را خیلی دوست دارم. ضمن این که اکثر نقش‌هایی هم که بازی کرده‌ام طنز بوده‌اند و طبیعتاً همه آنها اثری از خود در من به جای گذاشته‌اند.

برویم سراغ ساختمان پزشکان. چه شد که در این سریال بازی کردید؟

از طرف سروش صحت-کارگردان این مجموعه - برای بازی در آن، دعوت به همکاری شدم و پس از خواندن 3 قسمت از سریال پذیرفتم که عهده‌دار این نقش باشم.

پس فیلمنامه کامل در اختیار نداشتید؟

خیر، اما به تیم نویسندگان این مجموعه اعتماد کامل داشتم و می‌دانستم که کارشان را بلد هستند.

قبل از این تجربه کار هر شبی داشته اید؟

خیر. تا به حال به این شکل کار نکرده بودم و این مجموعه از این نظر تجربه اول من بود، اما کارهای طنز زیاد انجام داده‌ام.

خب چطور تجربه‌ای برایتان بود؟

خیلی خوب بود. بر عکس خیلی از همکارانم که فکر می‌کنند بازی در این سریال‌ها کار دشواری است، برایم این‌گونه نبود و توانستم بسیار راحت کار کنم.

کارگردانی سروش صحت را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

صحت چون خودش هم بازیگر است و هم نویسنده طنز خیلی خوب بازیگرش را درک می‌کرد. به همین دلیل فضای راحت و شادی را برای تمام گروه ایجاد کرده بود و بزرگ‌ترین حسنش هم این بود که از روز قبل فیلمنامه را به ما نمی‌داد، بلکه در لحظه و در همان روز این کار را می‌کرد که همین مساله باعث می‌شد خلاقیت و تازگی در کار به وجود بیاید.

پدر نیما که شما نقشش را بازی می‌کنید، خیلی زود عصبانی می‌شود، برای این خصلت اخلاقی، کارگردان و نویسندگان دلیل خاصی داشتند؟

این چیزی بود که از ابتدا با کارگردان و نویسنده کار در مورد آن صحبت کرده بودم که پدر نیما پیرمرد آرام و ساکتی نباشد و برخلاف همسن و سالانش ساده و بی‌پیرایه به نظر نیاید.

نقش‌تان را دوست داشتید؟

بله. همه نقش‌هایم را دوست دارم و اگر نتوانم با آنها ارتباط برقرار کنم اصلاً بازیشان نمی‌کنم ضمن این که معتقدم اصلاً نقش کوتاه یا بلند وجود ندارد و این خود بازیگر است که می‌تواند یک نقش را ماندگار کند یا به آن ضربه بزند.

جنس طنز ساختمان پزشکان را چطور ارزیابی می‌کنید؟

به نظرم خیلی متفاوت است، چون اصلاً در آن لودگی و مسخره‌بازی وجود ندارد. ساختمان پزشکان واقعا یک کار کمدی است چون از مسوولان و اتفاقات جامعه انتقاد کرده و یکی از کارکردهای کمدی همین است که به لایه‌های پنهان جامعه توجه کند و آنها را باز کند.

ارتباطتان با خانم قائم‌مقامی - بازیگر نقش مقابل‌تان - چطور بود؟

خوب بود و مشکلی نداشتیم و خیلی راحت با یکدیگر گفت‌وگو‌هایی را ردوبدل می‌کردیم.

چرا این پدر و مادر، ناصر را بیشتر از نیما تحویل می‌گیرند و دوستش دارند؟

چون ناصر از لحاظ ژنتیک، گفتار و رفتار به آنها شباهت بیشتری دارد و برای همین احساس نزدیکی بیشتری با او دارند و نیما به خاطر طرز تفکر و درسی که خوانده است با خانواده‌اش فاصله زیادی دارد.

در آینده چه کاری از شما خواهیم دید؟

قرار است در یک سریال که فضایی فانتزی دارد بازی کنم، اما نامش هنوز مشخص نیست.

گریز از تنهایی، بازیگرم کرد

خانم قائم‌مقامی قصه بازیگری شما از کجا شروع شد؟

حریچیان: همه نقش‌هایم را دوست دارم و اگر نتوانم با آنها ارتباط برقرار کنم اصلاً بازیشان نمی‌کنم ضمن این که معتقدم اصلاً نقش کوتاه یا بلند وجود ندارد و این خود بازیگر است که می‌تواند یک نقش را ماندگار کند یا به آن ضربه بزند
من ذاتاً مادر نگرانی هستم. این خصوصیت پس از این که فرزندانم را به خانه بخت فرستادم و تنها شدم برایم دردسر شد و اذیت می‌کرد. از این جهت تصمیم گرفتم مشغول کار شوم و به همین دلیل وارد سینمای بازیگری شدم و حالا حسابی از کاری که انجام

می‌دهم راضی و خوشحالم.

چه شد که بازیگر مجموعه ساختمان پزشکان شدید؟

با من تماس گرفتند و پس از خواندن تعدادی از قسمت‌های این مجموعه پذیرفتم که در این کار حضور داشته باشم و در این مدت حسابی به گروه وابسته شده بودم و حالا دوری از آنها برایم مشکل است.

شما در حال حاضر فیلم سینمایی «شرط اول» را هم در حال اکران در سینماها دارید. بازی در سینما یا تلویزیون برایتان تفاوتی هم دارد؟

بازی در شرط اول برایم یادآور لحظه‌های دوست داشتنی نیست چرا که نه تنها من بلکه کل گروه اذیت شدند، اما در کل دوربین سینما و تلویزیون هرگز برایم فرقی نداشته‌اند چرا که در هنگام کار به طور کلی دوربین را فراموش می‌کنم و تمام حواسم به اجرای نقشم است.

از کار در ساختمان پزشکان بیشتر برایمان بگویید.

در ساختمان پزشکان متن آماده‌ای وجود نداشت و متن‌ها روز به روز به دست ما می‌رسید اما مطمئن بودم که متن پرمحتوا و جذابی خواهد بود و از این نظر نگران نبودم. سروش صحت هم به عنوان کارگردان، فضای آرام و خوبی را برای گروه ایجاد می‌کرد که از این نظر ما خیلی راحت می‌توانستیم نقش‌هایمان را اجرا کنیم.

اولین باری بود که با سروش صحت همکاری می‌کردید؟

بله. برای همین در ابتدا کمی نسبت به همکاری با او تردید داشتم، اما امروز از این تجربه راضی هستم و اگر باز هم از من برای کار دیگری دعوت کنند با روی باز خواهم پذیرفت.

چرا بیشتر در آثار طنز بازی می‌کنید؟

چون از بازی در این‌گونه کارها احساس رضایت می‌کنم. البته این را هم بگویم که بیشتر پیشنهاداتم در این زمینه است. به هر حال نیتم تنها بازی در ژانر طنز نیست چون می‌خواهم با توانایی‌های خودم بیشتر آشنا شوم.

ولی معمولا بازی در کارهای طنز دشوارتر است. شما این‌طور فکر نمی‌کنید؟

بله. البته که بازی در ژانر طنز دشوارتر است. همان‌طور که نوشتن یک ملودرام آسان‌تر از نوشتن یک متن خنده‌دار است. ضمن این که باید بگویم یک اشتباه کوچک در کار طنز می‌تواند آن را به لودگی بکشاند. بنابراین کار طنز دشواری‌های خاص خودش را دارد، اما با این همه فکر می‌کنم مجموعه ساختمان پزشکان توانسته مخاطبان را جذب کند و حرف تازه‌ای بزند.

به عنوان مادر بهاره رهنما، چقدر خودتان را در موفقیت ایشان سهیم می‌دانید؟

بهاره از ابتدا علاقه بسیار زیادی به هنر داشت و دارد و برای همین هیچ‌گاه مانع پیشرفت او نشدم و راه را برایش باز گذاشتم.

الان حس رقابتی هم با یکدیگر دارید؟

خیر. بهاره سال‌هاست در این زمینه فعالیت می‌کند و بسیار باتجربه‌تر از من است و حتی خیلی جاها از او کمک می‌گیرم. بنابراین حس رقابتی بین ما وجود ندارد.

پیمان قاسمخانی برای مادرزنش هم پارتی‌بازی می‌کند یا خیر؟

خیر. او همان هدفی را که در ذهنش دارد اعمال می‌کند و برایش فرقی ندارد که چه کسی قرار است بازی کند. من هم هیچ‌گاه از او نخواسته‌ام که برای من بیشتر بنویسد، چون قطعاً حق دیگری ضایع خواهد شد.

با این اوصاف می‌توانیم بگوییم مادری که در سریال ساختمان پزشکان می‌بینیم خیلی با خودتان فاصله ندارد. درست است؟

بله. همین طور است. خیلی از خصوصیات واقعی خودم به این نقش نزدیک است.

آیا انتقادی از این مجموعه دارید؟

به نظرم هیچ کاری بی‌عیب و نقص نیست، اما در ساختمان پزشکان همه افراد تلاش کردند که عیب‌ها و نواقص کار به حداقل برسد. برای همین نمی‌توانم به نکته خاصی اشاره کنم و پاسخ این سوال را می‌گذارم به عهده خود مخاطبان.

به بازیگری علاقه‌مندید یا تنها به این دلیل که سرگرم هستید آن را انجام می‌دهید؟

در ابتدا به خاطر فرار از روزمرگی و تنهایی این کار را انجام می‌دادم، اما حالا بازیگری برایم یک حرفه دوست‌داشتنی است و از این که می‌توانم نقش‌های مختلفی را بازی کنم خوشحالم.

کار متفاوت از نظر شما چه ویژگی‌هایی دارد؟

به نظرم مهم‌ترین تفاوتش در فیلمنامه و شیوه کارگردانی است. متأسفانه فیلمنامه‌های فعلی خیلی بی‌حوصله و بی‌انرژی نوشته می‌شوند و کاملاً دم‌دستی هستند و گاهی حتی آدم را به یاد برنامه‌های کودک قدیم می‌اندازند.

آخرین کار خوبی که از تلویزیون دیدید چه کاری بود؟

اگر حمل بر خودستایی نباشد ساختمان پزشکان. به نظرم یک طنز متفاوت و شیرینی است.

خودتان آن را نگاه می‌کنید؟

بله. مگر می‌شود آن را نبینم. حتی یک صحنه‌اش را هم از دست نمی‌دهم.

و در پایان آیا هنوز هم نگران فرزندان‌تان هستید؟

بله. البته نه به حساسیت گذشته، اما طبیعتاً یک مادر همیشه نگران فرزندانش است حتی اگر سن و سالی از آنها گذشته باشد.

محبوبه ریاستی
جام جم